

TOCH OPGESTAAN

Maar nu, Christus is opgewekt uit de doden, als eersteling van hen, die ontslapen zijn. Want, dewijl de dood er is door een mens, is ook de opstanding der doden door een mens. Want evenals in Adam allen sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden.

(1 Korintiërs 15:20-22)

De paasklokken luiden over alle vijf werelddelen en getuigen van Hem, die opstond uit het graf, hoewel dit onmogelijk was, en die ten hemel voer en daarin werd opgenomen, hoewel de verstandige mensen meenden, dat Hij slechts ergens in de blauwe oneindigheid verdween. Gelovend in dat ongeloofwaardige, durven wij de strijd aan te binden met de angst in en om ons. Ook met de angst, dat ons geloof zich vergist – dat er op die paasmorgen niets gebeurde – dat het alleen maar mensen waren, die, uitzinnig van wanhoop, uit teleurstelling en leed, en vanwege hun slapeloos doorwaakte nachten, hun honger en hun doodsangst, vluchtten in de hysterie. Aan alles kan ik twifelen, aan de liefde van mijn vrouw en of ik zelf eigenlijk wel *besta*. Maar mijn rode hartenbloed klopt tegen die twijfel in: ik *besta toch*, zij heeft mij *toch* lief, Hij is *toch* opgestaan. Ja, voor dat geloof wil ik vechten, tegen heel de wereld en tegen mijzelf; want dat weet ik maar al te goed: dat het mijn dierbaarste levensbezit is, en wat de anderen mij daarvoor in ruil aanbieden, ontnemt mij alle hoop. Op dat geloof bouw ik mijn hoop, voor mijzelf en voor de mensheid: hoe het ook gaat met deze door God geschapen aarde, waar zijn vijandelijke vazal zo briesend machtig schijnt te zijn – ik zie omhoog naar dat verborgen rijk, dat voor mij de zuiverste werkelijkheid is, omhoog, waar de vorst des levens na volbrachte strijd in triomf heenvoer, en waar Hij allen heen zal leiden, die niets minder wensen dan dat zij deel zullen mogen hebben aan zijn zegepraal.

GELUKKIG PASEN

Zij vonden de steen van het graf afgewenteld...

(Lucas 24:2)

De steen is weggewenteld van het graf: ik geloof in God, Hij is de Schepper des hemels en der aarde, Hij is de volstrekt Almachtige, en Hij is onze Vader. Het is niet wáár wat onze ogen aanschouwen, dat het onrecht triomfeert en dat de zinledigheid het laatste woord heeft en dat de wormen of het vuur de handen verteren, die wij zozeer hebben liefgehad. Neen, Grundtvig heeft gelijk: het wondergeloof slaat zijn, ja: zijn wankele brug, maar toch draagt zij ons – het slaat zijn wankele brug van het dodenrijk – dat is hier waar wij leven – naar het land der levenden – dat is ginds waar de doden toeven – en het leven, dat hier een bedreigd, chaotisch, kortstondig leven is, benauwd gelijk een droom vóór het ontwaken, dat krijgt zin en waarde, als wij ontwaken. Nu kan men zeggen: dat is levensverachting, ontrouw aan de aarde. Nu kan men zeggen: dat is zoetelijke stichtelijkheid. Nu kan men zeggen: dat is ijdel gedroom, romantiek. En men kan nog heel veel méér zeggen. Maar trek dan ook de consequentie, dat het leven alleen wanhoop is en denk daar dan maar niet meer over na en zoek verdoving in wat het leven dan nog aan genot te bieden heeft: geld, macht, kunst, arbeid. Ge kunt het echter ook wagen met het geloof als de enige mogelijke werkelijkheid, die moed tot strijden geeft en blijde spanning en machtige hoop in het gezicht van de dood. Gedragen door die hoop wensen wij u: gelukkig Pasen!